

der over det af Mindretallet principalt stillede Forslag om en Tilføining til §§ 11 og 39; men skulde dette ogsaa blive forkastet, stemmes der over det subsidiært stillede Forslag af Mindretallet, der, som jeg nys bemærkede, gaaer ud paa en Tilføining til § 39 og Indsættelsen af en ny § 66 i Loven. — Forhandlingerne ere aabnede; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (S. A. Hansen): De Forslag, der først foreligge, vedrøre §§ 15 og 38. Disse to Paragrafer ere noget forskjelligt i den Affattelse, de have faaet i de to Thing, ikke hvad Realiteten angaaer, men kun med Hensyn til Formen. § 15, saaledes som det hele Udvalg foreslaaer det ærede Thing at vedtage den, indeholder samtlige de Bestemmelser, som den af Folkethinget vedtagne § 15 indeholdt, men Landstthinget har stillet de forskjellige Sætninger i den af Folkethinget vedtagne § 15 paa en anden Maade, indsat dem i en anden Orden end den, hvori Folkethinget vedtog dem. Dette have vi ikke troet, at der var nogenstomhelst Grund til at modsætte sig, naar kun Bestemmelserne bleve de samme. Saaledes forholder det sig med Forslaget til § 15. Forslaget til § 38 gaaer ud paa, at Ordet „fuldkommen“, der ved en Feiltagelse er udeladt i det Aftryk af Loven, der foreligger, skal blive ude, saaledes at Feiltagelsen gives Stempel som Virkelighed, at man altsaa ikke retter Feiltagelsen, men lader Ordet blive ude, som det nu er. Spørgsmaalet dreier sig om, hvorvidt der skal staae „tjenestedygtige“ eller „fuldkommen tjenestedygtige“. Vi have meent, at „fuldkommen tjenestedygtig“ og „tjenestedygtig“ betyder det selv samme; at Ordet „fuldkommen“ betød formeget, og at det altsaa ligesaa godt kunde lades ude, idet „tjenestedygtig“ er det Samme. Den Mand, der er tjenestedygtig, er ogsaa fuldkommen tjenestedygtig, og den Mand, der ikke er fuldkommen tjenestedygtig, han er heller ikke tjenestedygtig. Derjom man derimod vilde sige, at der fremkom en Menings-

forandring ved at udelade Ordet „fuldkommen“, saa kunde det jo kun være Tilfældet, dersom man meente, at der ved „fuldkommen tjenestedygtig“ fordreedes Mere end ellers, Mere end det Udtryk, som ellers bruges hele Loven igjennem, nemlig „tjenestedygtig“; men da vi mene, at der ikke i noget Tilfælde bør stilles større Fordringer til Tjenestedygtigheden, end der i alle øvrige Tilfælde i Loven udfordres, ere vi blevene enige om at foreslaae, at Ordet „fuldkommen“ falder bort paa det Sted, hvor det findes i Folkethingets Affattelse. — Jeg skal derefter gaae over til de Forslag, som gaae ud paa at udjævne de Uoverensstemmelser, der finde Sted mellem begge Thing, og omtale Fleertallets Forslag. Det Spørgsmaal, hvorefter Uoverensstemmelserne væsentlig dreie sig, er jo de Ordineredes Stilling overfor den dem paahvilende Værnepligt. Folkethinget har ved sine tidligere Afstemninger holdt paa, at det ikke skulde forandre Noget i de Værnepligtiges Stilling overfor Staten som Værnepligtige, at de blive ordinerede, medens Landstthinget har holdt paa, at naar en Mand blev ordineret, skulde dermed den Værnepligt, han endnu ikke havde opfyldt, bortfalde for hans Vedkommende, og han fra dette Øieblik betragtes som havende fuldstændig opfyldt sin Værnepligt. Nu har det været Fællesudvalgets Op-gave at forsøge paa at udjævne disse Uoverensstemmelser paa en eller anden Maade, idet man hver fra sit Standpunkt har fundet sig dreven og opfordret til at søge en Overenskomst gjennem Mæglingsforslag, som man kunde have Haab om ogsaa vilde vinde Tilslutning fra den modsatte Side. Fleertallet har her forsøgt at gjøre et saadant Skridt, og jeg kan sige, i ethvert Fald for den store Deel af Fleertallets Vedkommende, at vi mene at have gjort et ganske betydeligt Skridt over mod den modsatte Betragtning ved det Forslag, vi her have stillet. Det har været os klart, at man her rakte sin Haand til en Overenskomst, som vi meente, man fra den modsatte Side maatte kunne modtage, idet Fleertallet af os endogsaa